

Помен оснивачима и члановима Удружења Пипера „Пипо“: Живјели тихе али снажне животе, пиперски пркосно мијењали свијет

Испред Манастира Ћелија Пиперска јуче је одржан помен оснивачима и члановима Удружења Пипера „Пипо“.

Они који су живјели и били на земаљском шару, а данас су далеко од нас и подсјећају нас на отрежњење, савјест и свијест за наше добро и јединство су Вучина Банашевић, Владо Бојанић, Слободан Бољевић, Бранко Божовић, Боро Божовић, Борислав Божовић, Голуб Божовић, Јакша Божовић, Вукашин Брковић, Радун Брковић, Светозар Булатовић, Божидар Вукановић, Божидар Вукотић, Марко Вучељић, Миодраг Глигоровић, Мирко Миро Дакић, Крсто Драгићевић, Вељко Ћалетић, Ранко Ћукић, Веселин Ћуровић, Бранко Ћуровић, Стеван Ивановић, Душко Јовановић, Миленко Јовановић, Јован Јошо Лазаревић, Павле Лазаревић, Борислав Макочевић, Миладин Макочевић, Свето Ћуров Марковић, Миљо Марковић, Боривоје Марковић, Василије Јолев Марковић, Јакша Марковић, Свето Никин Марковић, Ранко Пујо Миличковић, Бранко

Милуновић, Драгољуб Милуновић, Слободан Милутиновић, Бранко Михаиловић, Благоје Николић, Бранислав Нововић, Милан Поповић, Милоје Поповић, Миња Поповић, Радисав Прелевић, Мишко Радоњић, Веселин Стаматовић, Видак Стаматовић, Милија Секуловић, Миленко Стојановић, Зоран Тодоровић и Радојко Ћетковић.

Пријатељима, племеницима и свим људима добре воље обратила се Александра Челебић, кћерка Бора Милошевог Божовића, која је рекла да нас подсјећање на људске и духовне вриједности обавезује заједништво у њиховом очувању и унапређењу. Она је рекла да су се испред пиперског сабиралишта, Ћелије Пиперске, окупили у помен онима који су својим несебичним залагањем радили на унапређењу и очувању трајних вриједности. – Уочи 25-огодишњице постојања пиперског Удружења „Пипо“ подсјетићу на блистави подухват обнове храма Светог Ћорђа на Задолу који је успјешно завршен залагањем наших витезова, они који су ношени идејом и ентузијазмом били чврсто ријешени да зидове храма преузму из загрљаја бршљана и врате живот овом духовном симболу, вјере и неуништивости. Данас им као градитељима и обновитељима одајемо почаст, њихов зној и труд уграђени су у темеље који и данас стоји као свједочанство њихове вјере, мјесто окупљања на Задолу под Стијеном Пиперском. Није лако бити градитељ, још теже обновитељ, треба имати снагу, визију и срце пуно љубави да би се подигло оно што је рушено, да би се оснажило ослабљено. Они су то имали. Нијесу тражили за узврат ништа, осим задовољство што остављају трајни завјет будућим покољенима. Хвала им од нас на оно што нам као насљеђе подарише – рекла је она.

Александра Челебић је подсјетила на ријечи о градитељству светиња покојног архитекте Андрије Маркуша, великог пријатеља Пипера.

Весна Поповић Бугарин, кћерка Миње Поповића, казала је да сви они и даље живе у нама, у нашим сјећањима.

-Живе њихове тихе али снажне животе, на начин како су се људски али и пиперски пркосно трудили да побољшају овај свијет. Чудан је и тешко описив тај пиперски осјећај који су носили у себи и који су пренијели на нас, њихове потомке. Град им је често био само успутна станица а мисли и срце су им били на овом камену који је суров, а који ипак даје најљепшу смокву у Црној Гори, у овом манастиру и у свом племену. Они су били људи са визијом, знали су да само заједно могу учинити много за свој крај, и много су учинили. Сви су, као и мој отац, били дио акција у којима су градили и поправљали путеве, доводили воду до села, чували село од заборава и помагали манастир. Радили су заједно, мислили су као један, а оставили су нам у залог велику лекцију а то је да само заједно можемо много урадити за свој крај – рекла је

Поповић Бугарин.

Она је рекла да много значи кад их се сјети крај за који су живјели, манастир који су носили у срцу и Удружење у које су вјеровали.

– Учили су нас да вјерујемо у добро у људима – рекла је Поповић Бугарин.

Дјелује као невјероватно да су Пипери увијек знали када су то кључни тренуци за Црну Гору и увијек су слали неког великог да нас на прави пут узнесе и правим путем поведе, рекао је градоначелник Подгорице Саша Мујовић.

– Некада је то био Јоле Пилетић, некада Савић Божовић, а ново доба, модерна Црна Гора, памти Душка Јовановића, вјесника промјена, неке нове ослобођене Црне Горе. Душко Јовановић се нама одужио, дао нам је више него што за један просјечни животни вијек човјек може дати. Ми се њему нисмо одужили. Морамо наћи онога који је нанио ране њему и његовој породици, а Црну Гору осујетио таквог блиставог ума Ваши преци су луче свјетлости, то су оне луче које никаква тама угасити не може и неће. Ви који сте њихови потомци треба да budete поносни на оне које сте имали и да слиједите њихов пут – рекао је он.

Парох Вања Милуновић казао је да су бројни племеници учинили да се име пиперско поново дигне на оно важно мјесто које му припада међу племенима Црне Горе.

-Велика је улога ових људи за све нас. Ово је био први послеријатни покрет и организација у Пиперима која се вратила истинским вриједностима. Ове слике данас овдје нису слике покојника, него су ово иконе вјечне жртве коју су ови људи положили да се наше племе очува и да се у нашем племену очувају вриједности за које вриједи и живјети и умријети – рекао је парох Милуновић.

Парох Милуновић се захвалио Младену Милутиновићу, Митру Вуковићу, Бранку Рајковићу и Драгану Милутиновићу за организацији помена.

Извор: Дан

Фото: Срђан Бољевић

mitropolija.com